

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

15. De quibusdam indignè Eucharistiam sumetibus, & pœnis miraculosè
illis instictis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

capite tradidit spiritum. Quod ergo Dominus ex potestate, hoc egit famulus ex vocatione. Ecce quotidiana hostiæ illa cum electione mosynis & lachrymis missa ligatio, quam cum rege veniente gratiâ pacem fecit. Sic de S. Laurentio, Iustiniano Patriarcha Veneto legimus, (*in vita eius cap. 9. Ianuarij die octavo*) quod ex quo die factus est sacerdos, quotidie missam celebraverit, nisi valetudine impeditur. Dicebat enim, qui cum posset Domino suo frui, non frueretur, facile se declarare, domini sui curam non habere. Idem fecisse legimus S. Odilenem, teste Petro Damiano in vita eius.

D. Cyprianus in sermone de lapsis, de quibusdam indignè Eucharistiam sumentibus, & pœnis mirè culosè illis inflictis.

CAP. XV.

PRæsente ac teste meipso, accipite quid venerit. Parentes fortè fugientes, dum trepidi minus consulunt, sub nutricis alimentis parvulam filiam reliquerunt, relictam nutritrix detulit ad magistratus. Illic ei apud idolum, quo populus confluebat, quod carnem necdum posset edere per ætatem, panem mero mixtum, quod tamen & ipsum de immolatione pereuntium supererat, tradiderunt. Recepit filiam postmodum mater: sed facinus puella commissum tam loqui & indicare non potuit, quam nec intelligere prius potuit, nec

arce

arcere. Ignoracione igitur obreptum est, vt sacrificantibus nobis eam secum mater inferret. Sed enim puella mixta cum sanctis, precis nostræ & orationis impatiens, nunc ploratu concuti, nunc mentis æstu fluctuabunda iactari, velut tortore cogente: quibus poterat iudicijs conscientiam facti in simplicibus adhuc annis rudis anima fatebatur. Vbi verò solemnibus adimpletis, calicem diaconus offerre præsentibus cœpit, & accipientibus cæteris locus eius aduenit, faciem suam paruula instinctu diuinæ maiestatis auertere: Os labiis obturantibus premere, calicem recusare. Persistit tamen diaconus, & reluctanti licet de sacramento calicis infudit. Tunc sequitur singultus & vomitus. In corpore atq; ore violato Eucharistia permanere non potuit. Sanctificatus in domini sanguinẽ potus de pollutis visceribus erupit: tanta est potestas Domini, tanta maiestas. Secreta tenebrarum sub eius luce detecta sunt, sacerdotem Dei nec occulta crimina fefellerunt. Hoc circa infantem, quæ ad loquendum alienum circa se crimen necdum habuit ætatem. At verò ea, quæ ætate prouecta, & in annis adultioribus constituta, sacrificantibus latenter obrepfit, non cibum, sed gladium sibi sumens, & velut quædam venena lethalia intra fauces & pectus admittens angi & anima exæstuante concludi postmodum cœpit. Et pressuram non iam persecutionis, sed delicti sui.

fui passa, palpitans & tremens concidit. Impunitum diu non fuit, nec occultum dissimulata conscientia: crimen, quæ fefellerat hominem, Deum sensit ultorem. Et cum quædam arcam suam, in qua Domini sanctum fuit, manibus indignis tentasset aperire, igne inde surgente deterrita est, ne auderet attingere. Et cum alius, qui & ipse maculatus, sacrificio sacerdote celebrato partem cum cæteris ausu est latenter accipere, sanctum Dei edere, & contrectare non potuit, cinerem ferre se aperit manibus inuenit, documento vnius ostensum est, Dominum recedere, cum negatur: nec immerentibus ad salutem prodesse quod sumitur, quando gratia salutaris in cinerem sanctitate fugiente mutetur. Quam multi quoties immundis spiritibus adimplentur, quam multi vsque ad insaniam mentis excordes demerita furore quatiuntur: Nec necesse est ire per exitus singulorum, cum per orbis multiformes ruinas tam delictorum poena sit varia. Quam delinquentium multitudo numerosa. Vnusquisque consideret, non quid alius passus sit, sed quid pati & ipse mereatur. Ne euasisse se credat, si eum interim poena dilexerit, cum timere plus debeat, quem sibi Deus iudicis censura seruauit: nec sibi, quod minus agant poenitentiam, blandiantur, qui etsi nefandis sacrificiis manus non contaminauerunt, libellis tamen conscientiam polluerunt.